

Bioengineering Medicine ในคณะแพทยศาสตร์

วิศิษฎ์ สิตปรีชา*

เป็นที่ทราบกันดีว่าเทคโนโลยีเป็นปัจจัยที่สำคัญอันหนึ่งของการวิจัย และการวิจัยทางการแพทย์ในปัจจุบันนี้ต้องอาศัยเทคโนโลยีที่ซับซ้อน การดำเนินงานวิจัยของฝ่ายวิจัยยึดหลักการอาศัยความร่วมมืออย่างใกล้ชิด และการผนึกกำลังโดยใช้ทรัพยากร บุคลากร และเทคโนโลยีที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เทคโนโลยีบางอย่างต้องแสวงหาจากต่างประเทศ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยประกอบด้วยคณะต่างๆ เป็นจำนวนมาก แต่ละคณะก็ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ การร่วมมือระหว่างคณะเพื่อกิจกรรมทางการวิจัยจึงมีความเป็นไปได้สูง ในยุคของความก้าวหน้าของการแพทย์และเทคโนโลยีนี้ เทคโนโลยีทางวิศวกรรมสามารถประยุกต์ใช้ได้ดีในการแพทย์ในหลายๆ แห่ง เป็นต้น ว่าการประดิษฐ์เครื่องมือทางการแพทย์ การบริการและการสอนตลอดจนการแก้ไขเครื่องมือทางการแพทย์ เทคโนโลยีบางอย่าง เช่น nuclear magnetic resonance,

thermal analysis น่าจะนำมาใช้อย่างกว้างขวางในการแพทย์ ฉะนั้นด้วยความร่วมมือระหว่างคณะแพทยศาสตร์กับคณะวิศวกรรมศาสตร์ โครงการ Bioengineering medicine จึงเกิดขึ้น โครงการนี้ดำเนินงานโดยกลุ่มปฏิบัติการกิจ (task force) ซึ่งประกอบด้วยแพทย์และวิศวกร วัตถุประสงค์ในระยะแรกเริ่มนั้นเพื่อประดิษฐ์เครื่องมือทางแพทย์ ทั้งนี้อาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยกายภาพบำบัด ภาควิชาออร์โทปิดิกส์และเวชศาสตร์ฟื้นฟู คณะแพทยศาสตร์ กับ คณะวิศวกรรมศาสตร์ เครื่องมือที่ประดิษฐ์จึงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในกายภาพบำบัด ในระยะต่อมากลุ่มปฏิบัติการกิจนี้มีความเห็นว่า ขอบข่ายของงานน่าจะขยายให้ครอบคลุมไปถึงเครื่องมือ electronics และ computer ด้วย เป็นที่หวังว่าการร่วมมือนี้จะก้าวหน้าและขยายขอบเขตไปสู่การใช้เทคโนโลยีสูงๆ ในการวิจัยทางการแพทย์ เพื่อความก้าวหน้าในวิชาการอันเป็นเป้าหมายสูงสุด.

* รองคณบดีฝ่ายวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย